

ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΔΕΙΚΤΗ ΜΑΖΑΣ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΒΗΤΙΚΗΣ ΝΕΦΡΟΠΑΘΕΙΑΣ

Χρήστος Μπαντής, Νικολέττα-Μαρία Κουρή, Ελλάδα Τσαντεκίδου, Μαρία Στάγκου, Νικόλαος Φίστας,

Βικτωρία Χάτσιου, Γεράσιμος Μπαμίχας, Ταϊσίρ Νάτσε

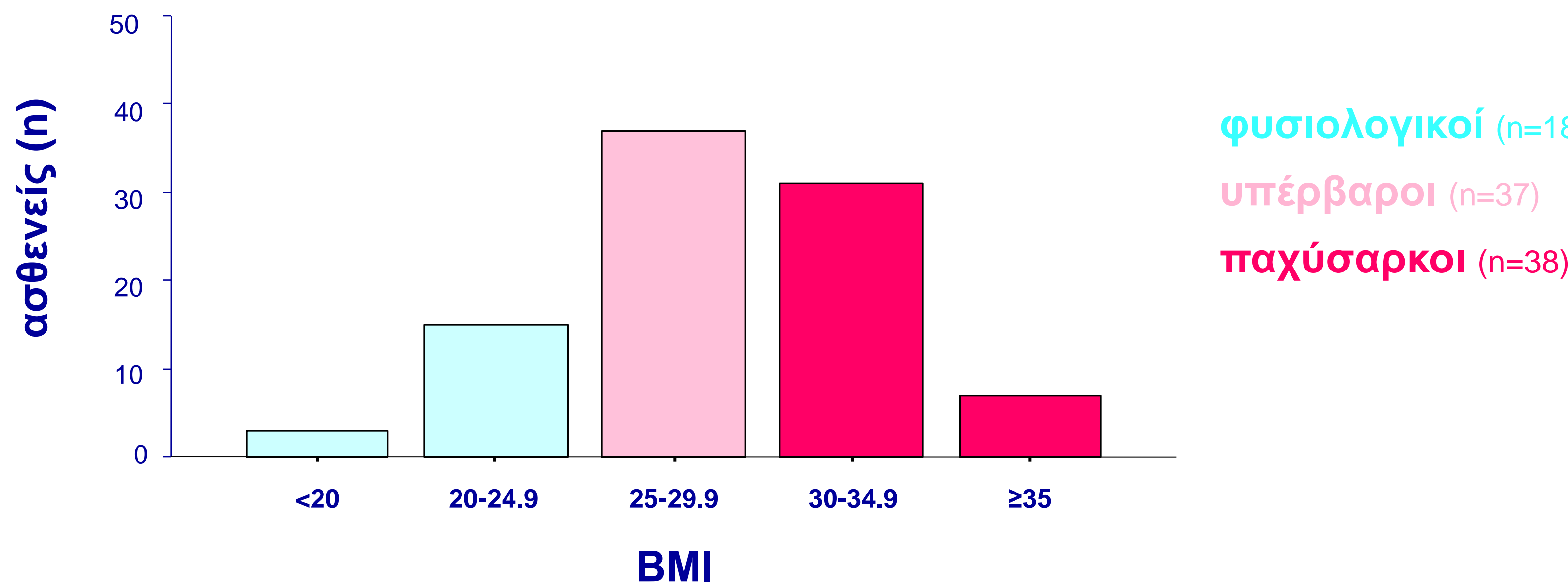
Νεφρολογικό Τμήμα, Νοσοκομείο Γ. Παπανικολάου, Θεσσαλονίκη

Εισαγωγή

Η παχυσαρκία αναγνωρίζεται πλέον ως ένας σημαντικός τροποποιήσιμος παράγοντας κινδύνου για δυσμενή εξέλιξη και γρήγορη επιδείνωση της νεφρικής λειτουργίας στα χρόνια νεφρικά νοσήματα. Στην παρούσα μελέτη εξετάσαμε την επίδραση του αυξημένου δείκτη μάζας σώματος (BMI) στην κλινική πορεία της διαβητικής νεφροπάθειας.

Ασθενείς και μέθοδοι

Εξετάστηκαν n=93 ασθενείς με διαβητική νεφροπάθεια. Ο μέσος χρόνος παρακολούθησης ήταν 3.1 ± 2.4 έτη. Ο ρυθμός επιδείνωσης της νεφρικής λειτουργίας εκτιμήθηκε με βάση τη κλίση της συνάρτησης του αντιστρόφου της κρεατινίνης ορού (1/Cr) προς το χρόνο. Ο δείκτης μάζας σώματος υπολογίστηκε με βάση τον τύπο: $BMI = \text{βάρος σε kg} / (\text{ύψος σε cm})^2$. Με βάση το BMI οι ασθενείς διαχωρίστηκαν σε φυσιολογικούς (<25, n=18), υπέρβαρους (25-29.99, n=37) και παχύσαρκους (≥ 30 , n=38, εικόνα 1).

Εικόνα 1: Κατανομή των ασθενών με βάση το δείκτη μάζας σώματος (BMI)

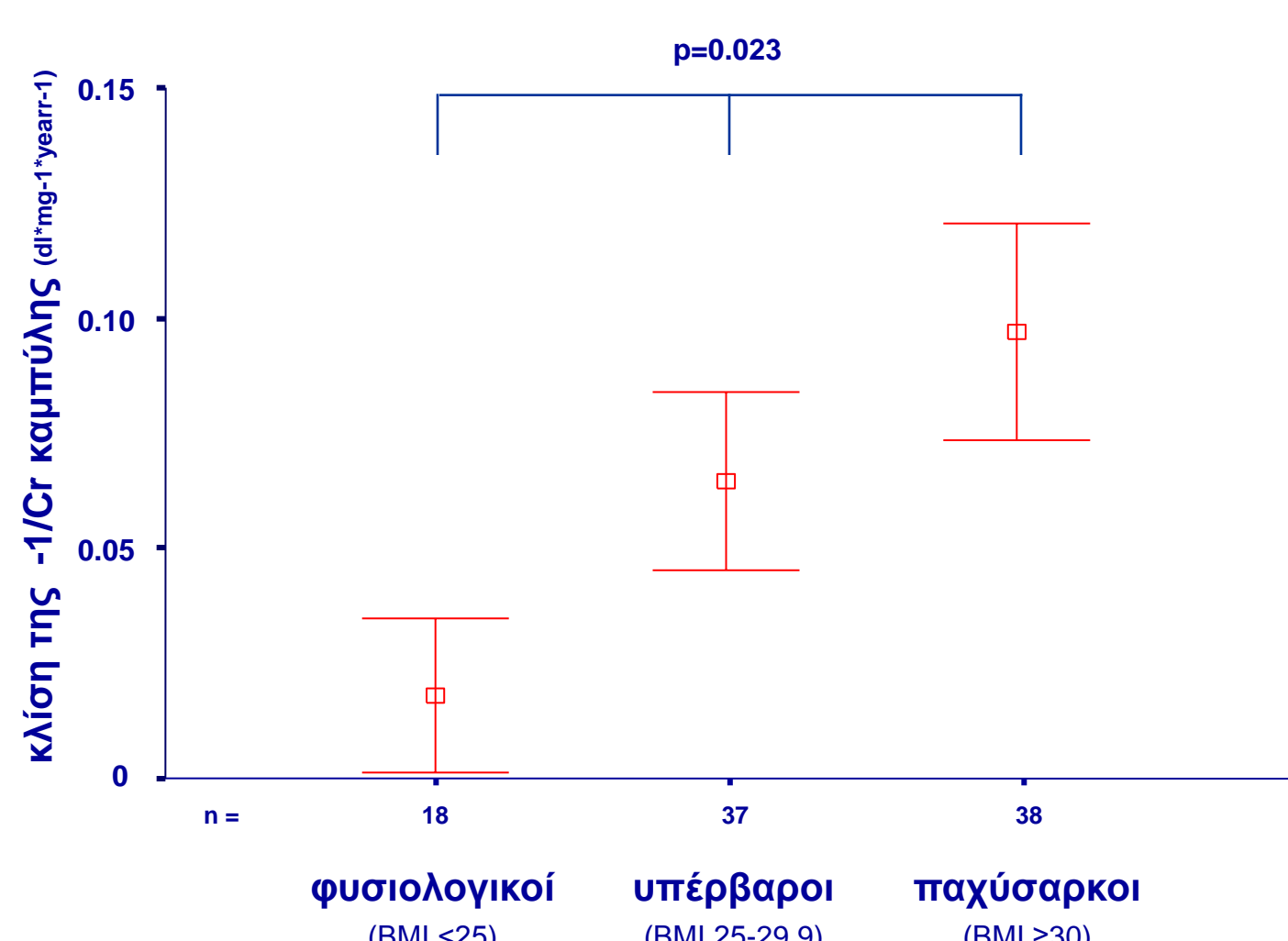
Αποτελέσματα

Δεν παρατηρήθηκε σημαντική διαφορά ανάμεσα στις ομάδες ασθενών με διαφορετικό BMI όσον αφορά την ηλικία, την αρχική νεφρική λειτουργία, την πρωτεϊνουρία, τα επίπεδα της γλυκοζυλιωμένης αιμοσφαιρίνης, τη μέση αρτηριακή πίεση υπό αντιυπερτασική αγωγή ή τον αριθμό των αντιυπερτασικών σκευασμάτων που ελάμβαναν οι ασθενείς καθώς και κατά την πρώτη εξέταση τους στο νεφρολογικό εξωτερικό ιατρείο (ns, πίνακας 1).

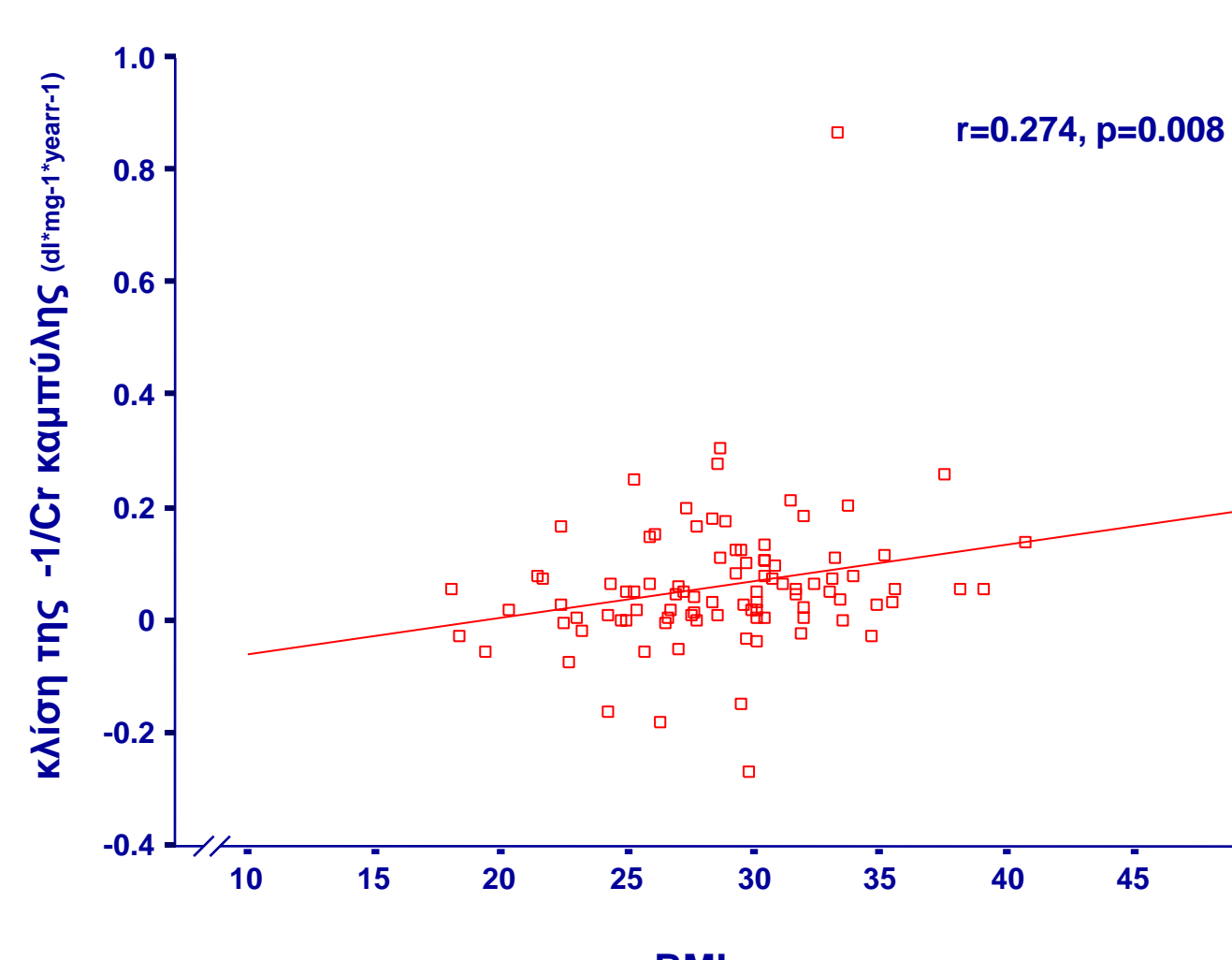
	φυσιολογικοί (BMI <25)	υπέρβαροι (BMI 25-29.9)	παχύσαρκοι (BMI ≥ 30)	
ασθενείς	18	37	38	
κρεατινίνη ορού (mg/dl)	2.1 ± 0.7	1.9 ± 0.8	1.7 ± 0.7	ns
ηλικία (έτη)	67.6 ± 8.0	70.7 ± 8.3	69.8 ± 8.3	ns
πρωτεϊνουρία (g/24h)	1.8 ± 2.2	1.0 ± 1.5	1.5 ± 2.0	ns
αρτηριακή πίεση (mmHg)	109.8 ± 14	100.7 ± 12	103.9 ± 15	ns
αντιυπερτασικά (n)	2.8 ± 1.3	3.4 ± 1.1	3.3 ± 1.3	ns
HbA1c (%)	6.4 ± 1.1	7.0 ± 1.0	7.1 ± 0.9	ns

Πίνακας 1: Χαρακτηριστικά των ασθενών κατά τη πρώτη εξέταση στο νεφρολογικό εξωτερικό ιατρείο ανάλογα με το δείκτη μάζας σώματος (BMI)

Ο ρυθμός επιδείνωσης της νεφρικής λειτουργίας διέφερε σημαντικά ανάμεσα σε ασθενείς με φυσιολογικό BMI, υπέρβαρους και παχύσαρκους ($p=0.023$, εικόνα 2). Παρατηρήθηκε επίσης σημαντική συσχέτιση του BMI ως συνεχούς μεταβλητής με τη κλίση της συνάρτησης του αντιστρόφου της κρεατινίνης ορού (1/Cr) προς το χρόνο ($r=0.274$, $p=0.008$, εικόνα 3).

Εικόνα 2: Κλίση της καμπύλης του αντιστρόφου της κρεατινίνης (1/Cr) ανάλογα με τον δείκτη μάζας σώματος (BMI).

Εικόνα 3: Συσχέτιση της κλίσης της καμπύλης του αντιστρόφου της κρεατινίνης (1/Cr) με τον δείκτη μάζας σώματος (BMI) ως συνεχούς μεταβλητής.

Συμπεράσματα

Ο αυξημένος δείκτης μάζας σώματος οδηγεί σε ταχύτερη επιδείνωση της νεφρικής λειτουργίας σε ασθενείς με διαβητική νεφροπάθεια.